

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Poulsgaards indlæg og hans farverige fremtræden gør, at man godt kunne få sine tvivl om, hvis der pludselig kom et bud fra udlandet på hr. Poulsgaard, hvorvidt man ikke skulle være glad for den paragraf, der siger, at ministeren kan, »når særlige omstændigheder taler derfor, beslutte, at loven anvendes på en kulturgenstand, selv om den ikke opfylder betingelserne i stk. 1 eller 2.« Det kan da være, at vi skal hæge lidt om den paragraf.

Fru Hanne Severinsen nævnte, at kriterierne for, hvad der var inden for loven, og hvad der var uden for loven, måske var lidt firkantede. Jeg må sige, at det synes jeg egentlig er en dyd ved loven. Jeg synes, det er vigtigt – og det hænger også sammen med fru Birthe Hansens efterlysning af information om denne lov – at den er klar, og at det er afgrænsede områder. Vi har en undtagelsesbestemmelse i § 2, stk. 3, om, at loven kan omfatte andre ting, men jeg tror, det er vigtigt, at vi har nogle klare kriterier. Vi er på et nyt område, som man ikke har beskæftiget sig med herhjemme før, og jeg tror, det er vigtigt, at vi har nogle ret håndfaste regler for, hvad der er indenfor, og hvad der er udenfor – i hvert fald til at starte med.

Vi har jo generelt ønsket en afbalanceret løsning i dette lovforslag. På den ene side er vi alle enige om, fornemmer jeg, at det er dejligt, at dansk kunst kan hænge rundt omkring på store anerkendte museer i verden og blive behørigt beundret, det fryder vi os vel alle sammen over. Vi ønsker vel også alle sammen at tage et rimeligt hensyn til ejerne og sælgerne af disse kunstværker. Men omvendt kan der opstå situationer, hvor vi siger: nej, det kan ikke være meningen. Det er et nationalt klenodie, som vi ikke ønsker at penge skal kunne føre ud af landet, og dér vil vi gerne sige stop. Det er jo ikke noget nyt. Masser af andre lande har disse ordninger, og jeg synes, det er på tide, og at det er glædeligt, at vi nu kan komme med på dette område.

Jeg tror ikke, det bliver mange genstande, det kommer til at dreje sig om, men jeg synes også, at hver enkelt af dem kan være vigtig, og derfor håber jeg, at mange – det er mit indtryk – uden for denne sal også vil føle sig ansvarlig over for denne opgave. Jeg tror ikke, jeg har deltaget i ét kulturpolitisk debatmøde i de sidste to år, hvor der ikke har

været én tilhører, der spurgte til dette. Det er noget, der interesserer kolossalt. Folk er bekymrede over – med rette eller urette – at nu er det også smuttet, nu er det også solgt, og hvad er nu det for noget? Jeg tror, der er stor interesse for dette lovforslag, og jeg tror, at der er en meget bred forståelse i befolkningen for det; derfor tror jeg, at også de mennesker, der sidder inde med sådanne genstande, vil forstå, at man godt kan være national på den måde, at man faktisk indordner sig under lovens bestemmelser.

Jeg takker for den venlige modtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 168:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Lokal radio- og fjernsynsvirksomhed).

(Fremsat 30/1 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tastesen (S):

I følge morgenavisen er socialdemokratiet hægtet af de mediepolitiske forhandlinger, men ifølge grundloven kan man jo ikke hægte os af forhandlingerne herinde i folketinget, og derfor vil jeg gerne udtale mig på socialdemokratiets vegne om det foreliggende lovforslag.

Nu er det sådan, at vi har hængt temmelig godt på i denne sag. Vi har været til mange møder hos ministeren for kulturelle anliggender og nogle af hendes regeringskolleger gennem det sidste par år, og det forslag, der lig-